

Къса пауза (السَّكْتُ)

В Свещения Коран има шест места, на които четецът е длъжен да направи кратка пауза (*сакт*). Това означава, че четецът трябва да спре за един миг, а след това да продължи да чете без да си поема въздух по време на паузата. На четири от тези места е задължително да се спре, а на две препоръчително.

Обикновено в *мусхафа* тези места са означени с малката буква *сийн* (س) ^س накрая над думата, на която трябва да се спре.

- Места в Корана със задължителна кратка пауза
 - **18:1-2**. Накрая на първото знамение има знака за *сакт*, което означава, че ако четецът свърже двете знамения, трябва да направи къса пауза между тях.
 - **36:52**.
 - **75:27**.
 - **83:14**.
- Места в Корана с незадължителна кратка пауза
 - **8:75-9:1**. В началото на сура номер девет (Ат-Тауба) няма *бисмиллях* и ако четецът я свърже с последното знамение на осма сура (Ал-Анфал), трябва да направи къса пауза. Обърнете внимание, че в повечето *мусхафи* на това място знакът за *сакт* отсъства.
 - **69:28**. Накрая на знамението има знака за *сакт*, което означава, че ако четецът го свърже със следващото знамение, е препоръчително да направи къса пауза между тях.

Причината за тази къса пауза на тези места в Корана е, че ако не се направи, думите между двете страни на знака за *сакт* се сливат и се изменя значението.